

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 10T/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9522100394
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Králik
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2023:9522100394.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, v konaní pred samosudcom JUDr. Igorom Králikom, v trestnej veci proti S.. S.. S. O., obžalovanému pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 3. júla 2023 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný S.. S.. S. O., nar. XX.XX.XXXX v N. J. I., trvale bytom I. XX/X, XXX XX N. K.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

1.) dňa 20.09.2021 v čase o 09:57 h v priestoroch všeobecnej ambulancie pre dospelých na Mariánskom námestí 561/36 v Spišskom Podhradí ako praktický lekár pre dospelých žiadal a prijal od S. K. peňažnú čiastku vo výške 10 eur v hotovosti ako úplatok v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, a to za stanovenie ďalšej kontroly do zdravotných záznamov o jeden mesiac pre účely predĺženia práceneschopnosti pre jej manžela - pacienta A. K. a za to, že vypíše vyjadrenie k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi pre účely poskytnutia ochranného príspevku A. K.,

2.) dňa 09.11.2021 v čase o 10:04 h v priestoroch všeobecnej ambulancie pre dospelých na Mariánskom námestí 561/36 v Spišskom Podhradí ako praktický lekár pre dospelých žiadal a prijal od S. K. peňažnú čiastku vo výške 7 eur v hotovosti ako úplatok v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, a to za stanovenie ďalšej kontroly do zdravotných záznamov o jeden mesiac pre účely predĺženia práceneschopnosti pre jej manžela - pacienta A. K.,
t e d a

v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba prijal a žiadal úplatok,

t ý m s p á c h a l

pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 329 ods. 1, s poukazom na § 36 písm. j), a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere t r i r o k y.

Podľa § 51 ods. 1, za podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a obžalovanému zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu ustanovuje skúšobnú dobu na d v a r o k y.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom inému výchovnému programu.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona mu ukladá peňažný trest vo výmere **t r i s t o** eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere **j e d e n** mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu lekárskeho povolania na **d v a** roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. 10T/9/2022 na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 15.12.2022 č.k. VII/2 Gv 138/21/1000-17 bolo vedené súdne konanie proti obžalovanému S.. S.. S. O. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavných pojednávaniach, ktoré sa konali pred Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica v termínoch 14.03.2023, 15.05.2023 a 03.07.2023 vykonal súd dokazovanie výsluchmi obžalovaného S.. S.. S. O. a svedkyne S. K., prehratím obrazovo-zvukových záznamov zo dňa 20.09.2021 a zo dňa 09.11.2021, obidva za stálej prítomnosti obžalovaného a svedkyne S. K. a prečítaním listinných dôkazov, pričom zistil nasledovné.

1.) Dňa 20.09.2021 v čase o 09:57 h v priestoroch všeobecnej ambulancie pre dospelých na Mariánskom námestí 561/36 v Spišskom Podhradí ako praktický lekár pre dospelých žiadal a prijal od S. K. peňažnú čiastku vo výške 10 eur v hotovosti ako úplatok v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, a to za stanovenie ďalšej kontroly do zdravotných záznamov o jeden mesiac pre účely predĺženia práceneschopnosti pre jej manžela - pacienta A. K. a za to, že vypíše vyjadrenie k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi pre účely poskytnutia ochranného príspevku A. K..

2.) Dňa 09.11.2021 v čase o 10:04 h v priestoroch všeobecnej ambulancie pre dospelých na Mariánskom námestí 561/36 v Spišskom Podhradí ako praktický lekár pre dospelých žiadal a prijal od S. K. peňažnú čiastku vo výške 7 eur v hotovosti ako úplatok v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, a to za stanovenie ďalšej kontroly do zdravotných záznamov o jeden mesiac pre účely predĺženia práceneschopnosti pre jej manžela - pacienta A. K..

Obžalovaný S.. S.. S. O. na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2023 podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný (zv. 2 č.l. 280). Následne v zmysle § 258 Trestného poriadku pred súdom (zv. 2 č.l. 281-284) spontánne vypovedal, že v Spišskom Podhradí vykonáva prácu lekára pre dospelých už 41 rokov a to od roku 1982. Rodinu K. má ako pacientov od začiatku, ako začali chodiť k lekárovi, a to je A. K. a S. K.. Pričom aj ich deti patria k nemu. S touto rodinou má nadštandardné vzťahy. Do jeho lekárskeho obvodu patria rómske obce Žehra, Jablonov a Bijacovce. S rodinou K. nikdy nemal žiadne konflikty a podľa neho k týmto skutkom došlo pre komunikačnú disharmóniu z preťaženia alebo z niečoho takého. Rómska mentalita je taká, že by vám dali aj poslednú košelu a pri opaku by vás možno aj zabil. Oni idú z veľkých citov k žiadnym. Podľa obžalovaného svedkyňa S. K. v prípravnom konaní uvádzala, že bola v ordinácii trikrát, a síce v dňoch 31.07.2021, 03.08.2021 a 19.08.2021, vždy platila po desať eur, pričom on si overil tieto dátumy s tým, že v dňoch 31.07.2021 a 19.08.2021 v jeho ordinácii nebola a neplatila a dňa 03.08.2021 bola u S.. H., lebo obžalovaný mal vtedy dovolenku a menovaný lekár ho zastupoval. A. K. bol v ordinácii jedinýkrát a to dňa 09.08.2021, keď mu obžalovaný dal tlačivá na posúdenie invalidity pre sociálnu poisťovňu. Nikdy ho nepozýval na kontroly. A. K. mal infarkt, na základe čoho bol na internom oddelení v nemocnici v Levoči v období od 16. do 19.07.2021. Dňa 20.07.2021 prišla manželka A. K., S. K., a žiadala potvrdenie Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ÚPSVaR“ alebo „úrad práce“) a to preto, lebo A. K. je osoba, ktorá je na tomto úrade evidovaná kvôli sociálnym dávkam. To potvrdenie jej obžalovaný vydal späťne tak, aby to súhlasilo s tým, odkedy A. K. ležal v nemocnici, teda od 16.07.2021. V tejto súvislosti obžalovaný ozrejmil, že to potvrdenie bolo pre ÚPSVaR a nie pre sociálnu poisťovňu, ako si to oni zle vysvetľujú. Zdravotná poisťovňa, u nich Dôvera, platí len za lieky a za výkony lekárskeho typu, a to sumu 2,44 eur mesačne podľa veku pacienta. Za vypísanie tlačív pre posúdenie invalidity A. K. obžalovanému sociálna poisťovňa uhradila sumu 6,97 eur. Obžalovaný zdôraznil, že A. K. neliečil, považoval ho za uzavretého.

Obžalovaný ďalej dokazoval, že približne pred ôsmimi rokmi ÚPSVaR zrušil všetky poplatky za lekárske výkony s tým, že všetky poplatky budú lekárovi platiť pacienti. Potvrdenie s názvom Stanovisko k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi na účely ochranného príspevku, ktoré

obžalovaný vypísal pre ÚPSVaR dňa 30.09.2021 v súvislosti s A. K. si obžalovaný priradil podľa svojho cenníka k bodu 4 s názvom „Vypísanie tlačiva pre ÚPSVaR na vlastnú žiadosť za desať eur“ a vystavenie klasického dokladu o práceneschopnosti si obžalovaný priradil pod bod 13 cenníka s názvom „Vystavenie PN, trvanie PN (ÚP-úrad práce) za dve eurá“.

Ku konkrétnym skutkom obžalovaný uviedol, že S. K. bola u neho v ordinácii 20.09.2021, čo je na videu, ale dátum 30.09.2021 jej dal preto, lebo ÚPSVaR potvrdenie chce až ku koncu mesiaca. Aj tú poznámku „až v septembri potvrdiť“, nalepenú na tlačivo K. napísali na úrade práce. Dňa 20.09.2021 teda prevzal od S. K. nie desať eur, ale za to tlačivo pre úrad práce pýtal len päť eur, lebo nešiel podľa cenníka a vypýtal si ďalšie dve eurá za potvrdenie PN, teda spolu v ten deň prevzal od S. K. sedem eur. V tejto súvislosti obžalovaný zvýraznil, že on K. na kontrolu nevolal, prišla sama, lebo úrad práce ten doklad vyžadoval. Zopakoval, že A. K. považoval za vybaveného a ukončeného vtedy, keď mu dal to tlačivo na posúdenie invalidity dňa 09.08.2021. Od S. K. nepýtal desať eur podľa cenníka preto, lebo pozná ich sociálnu situáciu, má s nimi aj dobré vzťahy, a preto požadoval len polovicu, teda päť eur, ale mimo cenníka. Záverom spontánnej časti obžalovaný uviedol, že ho mrzí čo sa stalo a vysvetlil to tak, že má veľa klientov a nemôže si dovoliť s jedným stráviť dvadsať minút, takže s pacientom sa rozpráva cca štyri minúty a desať minút mu trvá, kým to dá na papier, lebo s nimi je komunikácia asi taká, že päťkrát im to vysvetlí a oni sa šiestykrát opýtajú, akoby im nič nehovoril.

Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že Neštátne zdravotnícke zariadenie v Spišskom Podhradí, na Mariánskom námestí 561/36 (ďalej len „NZZ“) má v spoluvlastníctve s ďalšími tromi zdravotníckymi spoluvlastníkmi, lebo je tam ešte lekáreň, zubná ambulancia a gynekologická ambulancia. Obžalovanému patrí jedna štvrtina z tej nehnuteľnosti. Jeho zdravotná sestra sa volá Z. P. a jej miestnosť sa nachádza pred ordináciou, pričom miestnosti sú otvorené. Cenník s jednotlivými spoplatnenými výkonmi je vystavený na nástenke v miestnosti sestričky a jeden sa nachádza v čakárni, ale ten im takmer vždy strhnú. S. H. má ordináciu v tej istej budove, ale o poschodie nižšie a on obžalovaného zastupuje v neprítomnosti. Obžalovaný vysvetlil aj postup ako prebiehajú platby pacientov podľa cenníka lekárskeho výkonov. Je to tak, že pacientovi povie, že platí toľko a toľko a potom po obdržaní peňazí mu vydá z registračnej pokladne doklad. Peniaze si potom odkladá do zásuvky na stôl alebo do vrecka. On nemá obrat ako v predajni, nemá ani trezor a nemá ani pokladnicu a na konci mesiaca zapíše do peňažného denníka hotovostné aj bezhotovostné platby. Pri tom vychádza z bločkov, ktoré si odkladá.

Ku konkrétnemu dátumu skutku dňa 20.09.2021 obžalovaný uviedol po nahliadnutí do listiny potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti (zv. 1 čl. 119-120), že na druhej strane dokladu dátumy trvania PN vypisoval on, aj pečiatky a podpisy sú jeho. Aj tlačivo na čl. 120 vypisoval on nie sestrička. K potvrdeniu o dočasnej práceneschopnosti (čl. 119) dodal, že to tlačivo vypisoval pre S. K. dňa 20.07.2021, kedy bol A. K. prepustený z nemocnice po infarkte. Do kolónky „neschopný práce od“ napísal dátum 16.07.2021, lebo v ten deň A. K. nastúpil na hospitalizáciu. To preškrtnutie dátumu 16.07.2021 v kolónke „neschopný práce od“ už urobil S. H., lebo sa tam nachádza jeho pečiatka a urobil to dňa 03.08.2021. Zrejme mal úrad práce nejaký problém s vyplatením sociálnej dávky pre A. K.. Keby obžalovaný nemal dňa 03.08.2021 dovolenku, urobil by to isté na tom doklade pre S. K. ako S. H.. V dolnej časti toho tlačiva je pri hviezdičke rukou napísané „opravil 20.07.2021“, ale tam by malo byť správne napísané „opravil na 20.07.2021“. To urobil S. H. dňa 03.08.2021 v čase dovolenky obžalovaného. Toho dňa 20.09.2021 keď prišla do ordinácie S. K., tak obžalovaný len na doklad o práceneschopnosti na druhej strane vypísal dátum a dal razítko a podpis a dal jej aj to stanovisko k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi pre úrad práce. Na otázku ako zareagovala K. keď pýtal peniaze obžalovaný uviedol, že je to na videu a dodal, že hovorila, že nemá peniaze pre deti. Doklad o prevzatí peňazí jej ale nevydal. Nevydal jej ho preto, lebo nemal v cenníku takú položku na päť eur.

Keď S. K. došla do ordinácie 09.11.2021 tak návšteva prebiehala tak, že stav A. K. skontroloval papierovo v zdravotnej dokumentácii, aj v digitálnej forme a potom jej potvrdil doklad o ďalšom trvaní práceneschopnosti. Vypýtal si od nej päť eur za liečenie, čo je posudok pre úrad práce na vlastnú žiadosť podľa bodu 4 cenníka. Vypýtal si aj dve eurá za vystavenie PN pre úrad práce. Desať eur podľa cenníka nepýtal preto, lebo sú v zlej sociálnej situácii, preto pýtal len polovicu. Ani v tomto prípade jej doklad o prevzatí peňazí nevydal, lebo nemá v cenníku položku na päť eur. Na neodkladnú otázku samosudcu, prečo S. K. nevydal doklad za prevzaté dve eurá, ktorá položka sa nachádza v cenníku, obžalovaný nepovedal nič, iba pokrčil plecami. Potom dodal, že celkovo platby od S. K. zo dňa 20.09.2021 a zo dňa 09.11.2021 nenapísal ani do peňažného denníka.

Pokiaľ obžalovaný v prípravnom konaní v postavení obvineného uviedol, že platby od S. K. boli neoprávnené vysvetlil pred súdom tak, že vtedy ho policajti zadržali priamo v ordinácii, vyšetrovateľ mu povedal, že pôjdu do Popradu, že mu tam nájdu obhajcu, on že im povedal, že majú v rodine advokáta

doktora H., na čo mu mal vyšetrovateľ povedať, že toho nezoženú, že musí vypovedať bez advokáta, lebo tu bude tri dni, že oni za posledné tri mesiace zabezpečia všetkých pacientov, od ktorých zoberal peniaze, že vlastne policajti mu chcú pomôcť a potom povedal to, na čo sa ho pýtali. Nepovedal však, že je to úplatok, ale len účtovná nezrovnalosť. V prípravnom konaní ešte povedal, že od K. mohol pýtať len po dve eurá, lebo na to položku v cenníku mal a na tých päť eur položky nemal. Na otázku prokurátora ešte dodal, že zdravotné poisťovne mu za pacientov tzv. kapitáciu hradia mesačne 15.000 eur, lebo má 700 až 800 pacientov.

Na otázku obhajcu uviedol, že pozná zdravotný stav A. K. aj keď k nemu do ordinácie nechodí, fajčí, lieky neberie a pri tom riadne funguje. Obžalovaný má aj titul Mgr., ten má z Teologickej fakulty UK Bratislava. Kňaza ani nič podobné však nevykonáva.

V prípravnom konaní v postavení obvineného S.. S.. S. O. pred vyšetrovateľom vo svojom výsluchu zo dňa 09.11.2021 (zv. 1 č.l. 32-36) bez obhajcu vypovedal, že sa priznáva k tomu, čo sa mu kladie za vinu. Priznal sa k tomu, že poplatky, ktoré vyberal od S. K. boli neoprávnené, teda dňa 20.09.2021 neoprávnené vypýtal sumu desať eur a dňa 09.11.2021 sumu sedem eur. Poplatky podľa cenníka v obdivoch dňoch mali byť iba vo výške dve eurá. Ostatné vyžiadané peniaze boli neoprávnené a nemal dôvod ich od nej žiadať. Mrzí ho to a zoberal to ako osobné zlyhanie.

Pri ďalšom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 18.01.2022 (zv. 1 č.l. 37-40) už za prítomnosti svojho obhajcu vypovedať odoprel.

Svedkyňa S. K. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2023 (zv. 2 č.l. 294-298), v podstatných súvislostiach zhodne ako v prípravnom konaní pri výsluchu svedka - agenta pred prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR dňa 26.08.2022 (zv. 1 č.l. 41-49) dokazovala, že obžalovaného pozná ako lekára a je s ním len vo vzťahu pacient a lekár. V spontánnej časti uviedla, že jej manžel A. K. ležal po infarkte na internom oddelení v nemocnici v Levoči. Obaja sú prihlásení na úrade práce a ona potrebovala zaniest' doklad o PN manžela na úrad práce, že sa nemôže hlásiť. Preto išla za obžalovaným, dala mu prepúšťaciu správu a on za doklad pre úrad práce vypýtal od nej desať eur. Povedala mu, že nemá, lebo potrebuje dcéru nabiť preukaz do autobusu a on jej povedal, že kým nezaplatí, tak jej ten doklad o PN nedá a ani jej ho nakoniec nedal. Potom išla na políciu oznámiť, že lekár pýta od pacientov peniaze, v jej prípade trikrát do mesiaca po desať eur.

Na otázky prokurátora svedkyňa upresnila, že v ordinácií obžalovaného bola v dňoch, ktoré sú uvedené v obžalobe, teda dňa 20.09.2021 a dňa 09.11.2021. Trestné oznámenie podávala v Spišskom Podhradí a prokurátorom bola vypočutá tiež v Spišskom Podhradí. Spolupráca s políciou spočívala v tom, že súhlasila, aby policajti na ňu osadili kameru a s tou kamerou išla do ordinácie za S.. O. a na tom videu je natočené všetko ako od nej pýtal peniaze a ako mu ona peniaze dala. Aj peniaze na úplatky pre lekára jej dali policajti. Ich rodinný príjem z úradu práce je 320 eur. To sú jej dávky a dávky jej manžela na päťčlennú rodinu, lebo majú tri deti. Na otázku prokurátora, či chodila aj za iným lekárom okrem obžalovaného svedkyňa uviedla, že keď mal S.. O. dovolenku, tak ho zastupoval S.. H., no a to je lekár, klobúk dole, ten nikdy nepýtal od nej žiadne peniaze.

Na otázky obhajcu svedkyňa dokazovala, že svoje dve plnoleté deti tiež prihlásila k S.. O., a to v januári 2023. S.. O. členov jej rodiny ošetroval v jej byte asi dvakrát, raz prišiel, keď ho volala kvôli svokre a druhýkrát kvôli svokrovi. Jej manžel A. K. raz navštívil ordináciu S.. O., keď si asi pred dvomi mesiacmi bol zmerať tlak. Na otázku prokurátora, či navštívila ordináciu obžalovaného v dňoch 31.07.2021 a 03.08.2021 uviedla, že dátumy si nepamätá, ale vždy k nemu chodila len kvôli vypísaniu PN manžela. Aj druhí pacienti v čakárni sa sťažovali, že musia S.. O. platiť.

Po predložení dokladov zo zv. 1 č.l. 119-120 uviedla, že obidva doklady pozná, na č.l. 119 je maródný doklad a na č.l. 120 je doklad, na základe ktorého z úradu práce dostávali po 38 eur.

Po skončení výsluchu svedkyne pred súdom na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2021, na návrh prokurátora boli podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku za stálej prítomnosti svedkyne S. K. a obžalovaného na technickom zariadení vykonané obrazovo-zvukové záznamy zo zvukového nosiča CD-R Verbatim označeného P-3368, nachádzajúceho sa vo zv. 1 č.l. 54, pričom boli prehraté obrazovo-zvukový záznam zo dňa 20.09.2021 od 09:56:08 h do 10:01:10 h, ktorého prepis sa nachádza vo zv. 1 č.l. 57-58 a obrazovo-zvukový záznam zo dňa 20.09.2021 od 10:01:11 h do 10:02:41 h, ktorého prepis sa nachádza vo zv. 1 č.l. 57-58.

K uvedeným dvom obrazovo-zvukovým záznamom svedkyňa S. K. uviedla, že na zázname videla S.. O.. V ten deň mu dala spolu 10 eur, teda 5 plus 2 za prvý doklad a potom 3 eurá pýtal za ten doklad pre úrad práce, ktorý pred chvíľou videla v spise.

Následne bol prehratý obrazovo-zvukový záznam zo dňa 09.11.2021 od 10:03:09 do 10:07:21 h, ktorého prepis sa nachádza vo zv. 1 na č.l. 55-56. K tomuto prehratému obrazovo-zvukovému záznamu svedkyňa zopakovala, že aj na ňom videla S.. O.. Potvrdila, že bola v jeho ordinácii v obidvoch dňoch, ktoré videla na videu. V tento deň, teda 09.11.2021 obžalovanému odovzdala peniaze vo výške 7 eur. Následne samosudca podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku prečítal správu o tom, akým spôsobom a kým boli tieto záznamy vyhotovené (zv. 1 č.l. 53).

Na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2023 (zv. 2 č.l. 288-289) podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy: zápisnica o vydaní veci zo dňa 09.11.2021 s fotodokumentáciou (zv. 1 č.l. 61-78), zápisnica o ohliadke miesta činu zo dňa 09.11.2021 s fotodokumentáciou (zv. 1 č.l. 80-92), záznamy o poskytnutí a vrátení finančných prostriedkov zo dňa 09.11.2021 (zv. 1 č.l. 93-98), vyjadrenie zdravotnej poisťovne Dôvera zo dňa 25.11.2021 (zv. 1 č.l. 100-117), fotokópie potvrdení o dočasnej práceneschopnosti a iné (zv. 1 č.l. 119-120), vyjadrenie Úradu Prešovského samosprávneho kraja zo dňa 22.09.2022 (zv. 1 č.l. 128-135), odpis registra trestov obžalovaného (zv. 1 č.l. 206, zv. 2 č.l. 264, 286), správa o povesti od Mesta N. zo dňa 30.03.2022 (zv. 1 č.l. 209), výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 20.09.2022 (zv. 1 č.l. 207), správa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Poprad zo dňa 17.01.2023 (zv. 2 č.l. 257-260), správa zdravotnej poisťovne Dôvera zo dňa 01.07.2022 (zv. 2 č.l. 262-263), výpis z webovej stránky na meno O. S., S. - N. K.: všeobecné lekárstvo a reakcie, doručený súdu dňa 06.03.2023 poštou (zv. 2 č.l. 274-277).

Iné dôkazy strany nenavrhli a ani súd iné dôkazy nemal k dispozícii.

Vyhodnotením uvedených dôkazov jednotlivo a v ich súhrne dospel súd k nasledovným skutkovým záverom.

Obžalovaný S.. S.. S. O. je praktickým lekárom pre dospelých a ordinuje v priestoroch všeobecnej ambulancie na S. námestí XXX/XX v N. K., a to už od roku 1982. Obžalovaný má okrem lekárskeho titulu S.. aj titul S., a síce z Teologickej fakulty UK Bratislava, ale nikdy nebol kňazom. Jeho lekárske obvodom sú väčšinou rómske obce Žehra, Jablonov a G.. Má približne 700 až 800 pacientov, za ktorých mu zdravotné poisťovne mesačne uhrádzajú kapitáciu 15.000 eur. Denne vyšetří približne 70 až 80 pacientov. K jeho pacientom patrí aj rodina S. K., jej manžel A. K. a dve dospelé deti. Tieto skutočnosti vyplynuli pre súd z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorej súd uveril, lebo obžalovaný v tejto časti uvádzal skôr faktografické údaje.

Z výpovede svedkyne S. K. pred súdom, v zhode s jej výpoveďou z prípravného konania vyplynul záver, že do ordinácie obžalovaného sa dostavila 02.09.2021 približne o 08.45 h z dôvodu predĺženia manželovej pracovnej neschopnosti pre účely úradu práce. Za tento úkon si obžalovaný vypýtal 10 eur. Rozčúľilo ju, že obžalovaný znovu od nej pýta peniaze tak, ako tomu bolo dňa 20.07.2021, kedy si vypýtal za rovnaký lekárske úkon. Jeho odpoveďou bolo, že za maródku ona dostáva 30 eur a nezaujímalo ho, že dcére potrebuje dobiť preukážku na autobus a má len 5 eur. Odpoveďou obžalovaného bolo, že jej otvoril dvere so slovami „chod, chod“ s tým, že nech si peniaze pozháňa a potom príde. To bol dôvod, že svedkyňa K. sa rozhodla vec oznámiť polícii.

Toho istého dňa, t. j. 02.09.2021 o 15.00 h podala na S.. S.. S. O. za úplatky trestné oznámenie na polícii v Spišskom Podhradí. Súhlasila s tým, že na usvedčení obžalovaného bude spolupracovať s políciou. Tieto skutočnosti vyplynuli pre súd zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 02.09.2021 (zv. 1 č.l. 1-4). Na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu na použitie agenta zo dňa 16.09.2021 sp. zn. 12Ntt-64/2021-1036-V-ŠTS-PK bola S. K. podľa § 117 ods. 5 Trestného poriadku ustanovená agentom konajúcim bez legendy na obdobie od 17.09.2021 do 17.11.2021 a na základe ďalšieho príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 16.09.2021 sp. zn. 12Ntt-65/2021-1037-V-ŠTS-PK sa na obdobie od 17.09.2021 do 17.11.2021 vyhotovovali obrazovo-zvukové záznamy zo stretnutí S. K. s obžalovaným, pričom miesto stretnutí bolo špecifikované ako verejne prístupové miesto v rámci H., resp. Prešovského kraja. Následné ďalšie dve návštevy svedkyne S. K. v ordinácii obžalovaného už boli monitorované technickým zariadením, a síce obrazovo-zvukovými záznamami.

Prvé stretnutie svedkyne s obžalovaným v jeho ordinácii sa uskutočnilo dňa 20.09.2021 a monitorované bolo v čase od 09:56:08 h do 10:02:41 h. V rámci tejto návštevy obžalovaný žiadal a prijal od S. K. 10 eur v hotovosti ako úplatok v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, a to za stanovenie ďalšej kontroly práceneschopnosti o jeden mesiac pre jej manžela A. K. a za vypísanie vyjadrenia k trvaniu

nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi pre účely poskytnutia ochranného príspevku A. K.. Obžalovaný prijal v tento deň od svedkyne bankovku nominálnej hodnoty 10 eur.

Druhé stretnutie svedkyne s obžalovaným v jeho ordinácii sa uskutočnilo dňa 09.11.2021 a monitorované bola v čase od 10:03:09 h do 10:07:21 h. Aj počas tejto návštevy obžalovaný žiadal a prijal od S. K. finančné prostriedky, tentoraz v sume 7 eur v hotovosti ako úplatok v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, a to za stanovenie ďalšej kontroly do zdravotných záznamov o jeden mesiac, pre účely predĺženia práceneschopnosti jej manžela A. K.. Pre ozrejmenie súd udáva, že obžalovaný v tento deň prijal od svedkyne bankovku nominálnej hodnoty 10 eur a na jej naliehanie jej vrátil 2 eurá a potom 1 euro.

Sumu 17 eur (10 eur + 7 eur) obžalovanému teda S. K. na žiadosť obžalovaného vyplatila a peniaze si obžalovaný prevzal. Potvrdenie o prevzatí peňazí však svedkyňa nevydala a nijaké sa ani nenachádzali v jeho evidencii. To vyplýva priamo z výpovede obžalovaného pred súdom, teda konkrétne, že príjmový doklad jej nevydala a prijatie peňazí nenapísal ani do peňažného denníka. Bezpochyby to korešponduje s výpoveďou svedkyne S. K. z hlavného pojednávania a prípravného konania. Tieto skutočnosti teda pre súd neboli ničím spochybnené, neboli teda sporné.

Obidve návštevy svedkyne s obžalovaným v jeho ordinácii boli pre súd objektivizované prehratím obrazovo-zvukových záznamov na technickom zariadení procesným spôsobom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku za stálej prítomnosti svedkyne S. K. a obžalovaného S.. S.. S. O. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2023. Bol prehratý obrazovo-zvukový záznam zo dňa 20.09.2021 začínajúci od 09:56:08 h do 10:01:10 h (5 minút a 2 sekundy) a záznam začínajúci od 10:01:11 h do 10:02:41 h (1 minúta 30 sekúnd) a tiež obrazovo-zvukový záznam zo dňa 09.11.2021 začínajúci od 10:03:09 h do 10:07:21 h (4 minúty 12 sekúnd). Z týchto obrazovo-zvukových záznamov je bezpochyby zrejma komunikácia obžalovaného so svedkyňou, vykonanie „úkonov zdravotnej starostlivosti obžalovaným“, a to vypísanie dátumu „20.09.2021“ na Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti občana/uchádzača o zamestnanie (zv. 1 č.l. 119) a vypísanie dokladu Stanoviska k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi pre účely ochranného príspevku (zv. 1 č.l. 120), tiež je z nich zrejma dĺžka obidvoch stretnutí a najmä odovzdanie a prevzatie finančných prostriedkov, pričom zo záznamov nevyplýva odovzdanie žiadneho potvrdenia o prevzatí peňazí zo strany obžalovaného, ani prípadné vypísanie týchto súm do peňažného denníka. Takto zistené skutočnosti plne korešpondujú s výpoveďou svedkyne S. K., ktorej s poukazom na obrazovo-zvukové záznamy, na skutočnosť zhodných výpovedí pred súdom a v prípravnom konaní a tiež na jej priame a bezprostredné vystupovanie na hlavnom pojednávaní jednoznačne a bezpochyby uveril.

Po skončení druhého stretnutia svedkyne s obžalovaným dňa 09.11.2021 bol obžalovaný zadržaný orgánmi polície priamo v ordinácii a dobrovoľne vydal bankovku nominálnej hodnoty 10 eur, ktorú v ten deň prijal od svedkyne S. K.. Vyplýva to zo zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 09.11.2021 (zv. 1 č.l. 80-92). Táto bankovka pochádzala z policajných zdrojov, čo zase vyplynulo pre súd z listín o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 09.11.2021 (zv. 1 č.l. 93-98). Z nich je zrejme, že išlo o bankovku v nominálnej hodnote 10 eur č. J

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že pri preberaní peňazí sa striktnie držal cenníka, ktorý má vyvesený na nástenke v miestnosti, kde sa zdržiava sestrička a ktorý sa nachádza aj na nástenke v čakárni pred ordináciou. Obžalovaný upriamil pozornosť na body 4 a 13 tohto cenníka, že práve tie sú rozhodujúce a oprávňovali ho k žiadaniu a prijatiu uvedených súm. V bode 4 je uvedené „Vypísanie tlačiva pre ÚPSVR na vlastnú žiadosť v sume 10 eur“ a v bode 13 je uvedené „Vystavenie PN, trvanie PN (ÚP) v sume 2 eurá“. Ide o Cenník lekárskeho výkonu neuhradzaných ZP na základe zákona č. 577/2004 platný od 01.04.2015. Platnosť a relevantnosť cenníka potvrdil odbor zdravotníctva Prešovského samosprávneho kraja v správe zo dňa 22.09.2022 (zv. 1 č.l. 128-130).

Nebolo sporným, že uvedené sumy si obžalovaný vyžiadal a prevzal za predĺženie Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti občana/uchádzača o zamestnanie a vypísanie Stanoviska k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi pre účely ochranného príspevku, čo bezpochyby potvrdila svedkyňa S. K., ale aj obžalovaný S.. S.. S. O.. Tieto doklady mal súd k dispozícii vo zv. 1 č.l. 119-120 a podrobne nimi na hlavnom pojednávaní konfrontoval obžalovaného i svedkyňu. Obhajoba obžalovaného však spočívala v tom, že dňa 20.09.2021 si za vypísanie Stanoviska k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi na účely ochranného príspevku (zv. 1 č.l. 120) vypýtal len 5 eur, za napísanie dátumu „20.09.2021“ na potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti občana/uchádzača o zamestnanie (zv. 1 č.l. 119) si vypýtal 2 eurá a 3 eurá si vypýtal za uvedenie dátumu (30.09.2021) na stanovisko (zv. 1 č.l. 120). Pri stretnutí obžalovaného so svedkyňou dňa 09.11.2021 sa obžalovaný hájil tým, že iba 5 eur si vypýtal za predĺženie pracovnej neschopnosti A. K. o jeden mesiac, čo urobil na Potvrdení (zv. 1 č.l. 119) a 2 eurá za vystavenie trvania PN pre úrad práce. Obžalovaný sa

hájl tým, že namiesto 10 eur, ktoré sú uvedené v 4. bode Cenníka za vypísanie tlačíva pre ÚPSVaR na vlastnú žiadosť v obidvoch dňoch pýtal od S. K. len polovicu, teda 5 eur preto, lebo pozná ich sociálnu situáciu, ktorá je slabá. Doklady na sumu 5 eur nevystavil preto, lebo nemá takú položku v cenníku na 5 eur a na neodkladnú otázku samosudcu, prečo S. K. nevydal doklad o prevzatí súm po 2 eurá, ktorá sú v cenníku obžalovaný nepovedal nič, iba pokrčil plecami. Tu treba zopakovať skutočnosť, že obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní už v postavení obvineného zo dňa 09.11.2021 (zv. 1 č.l. 32-36) sa k trestnej činnosti plne doznal s tým, že peniaze, ktoré vyberal od S. K. boli neoprávnené a poplatky podľa cenníka mali byť iba vo výške po 2 eurá. Ostatné vyžiadané peniaze od nej nemal žiadať, čo ho mrzí a berie to ako osobné zlyhanie.

V tejto súvislosti súd zvýrazňuje, že obhajoba obžalovaného bola úplne vyvrátená výpoveďou svedkyne S. K. a tiež prehratými obrazovo-zvukovými záznamami z obidvoch kritických dní. Najmä z obrazovo-zvukových záznamov nevyplýva žiadna skutočnosť o tom, že obžalovaný by (veľkorysé) zníženie poplatku na polovicu svedkyňi akokoľvek zdôvodňoval, čo neurobil ani v prípravnom konaní, kedy tieto sumy označil za neoprávnené. Podstatné a rozhodujúce je však to, že obžalovaný prevzal finančné prostriedky bez toho, aby ich účtovne zaevidoval a vydal o tom svedkyňi potvrdenie. Neobstojí teda jeho argumentácia o jeho veľkorysosti z dôvodu zlej sociálnej situácie v rodine svedkyne. Je to presne to isté, ako v mnohých trestných veciach príslušníkov polície, ktorých Špecializovaný trestný súd už v minulosti právoplatne odsúdil za zločiny prijímania úplatku a ktorých skutky spočívali v podstate v tom, že obžalovaní policajti v blokovom konaní inkasovali od priestupcov finančné prostriedky v nižších sumách a bez vydania blokov. Samozrejme v blokovom konaní by boli pokuty aj s vydaním blokov podstatne vyššie. Naostatok vyhodnotenia všetkých dôkazov súd uvádza, že pre posúdenie protiprávnosti skutku je irelevantné, že v obidvoch prípadoch žiadala S. K. potvrdenia nie pre seba, ale pre svojho manžela. Rozhodujúce bolo jediné, že v týchto prípadoch si obžalovaný vyžiadal a aj prevzal neoprávnené finančné prostriedky, čo súd nemohol považovať za iné, iba za úplatky.

Po takomto vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v súhrne vo vzťahu k obidvom skutkom potom vzal súd za dokázané, že obžalovaný S.. S.. S. O. sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol stíhaný, v konkrétnom rozsahu a takou mierou zavinenia, ako je to podrobne rozšpecifikované v predchádzajúcich častiach tohto rozsudku. Jeho trestná činnosť mu bola preukázaná aj vlastnou výpoveďou z prípravného konania, v ktorej celú trestnú činnosť priznal, ale najmä výpoveďou svedkyne S. K. a tiež obrazovo-zvukovými záznamami.

V nadväznosti na to, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že sa skutky v 1.) a 2.) bode rozsudku stali a že ich spáchal obžalovaný S.. S.. S. O., bolo namieste zaoberať sa príčnosťou jeho konania v čase spáchania trestného činu, ako jednou zo základných podmienok trestnej zodpovednosti. Nezistilo sa nič, čo by ho zbavilo trestnej zodpovednosti. Jeho trestná činnosť mu bola jednoznačne dokázaná, ako to vyplýva z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto rozsudku. Nič teda nebránilo uznať ho za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, teda tak ako to právne posúdil v obžalobe prokurátor.

Trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu príjme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok.

Zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona je trestný čin, ktorého skutková podstata je naplnená iba v prípade úmyselného zavinenia páchatela. Trestný zákon rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia - priamy a nepriamy úmysel (§ 15 písm. a), písm. b) Trestného zákona). Páchatel koná v priamom úmysle, ak chce spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem. V prípade nepriameho úmyslu páchatel vie, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzročený.

V konkrétnej trestnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný S.. S.. S. O. ako praktický lekár pre dospelých v dňoch 20.09.2021 a 09.11.2021 v priestoroch svojej ordinácie na S. námestí XXX/XX v N. K. žiadal a prijal od S. K. peňažnú čiastku vo výške 10 eur v hotovosti (20.09.2021) ako úplatok v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Konkrétne za to, že stanovil ďalšiu kontrolu do zdravotných záznamov o jeden mesiac pre účely predĺženia práceneschopnosti pre jej manžela - pacienta A. K. a za to, že vypíše vyjadrenie k trvaniu nepriaznivého zdravotného stavu občana v hmotnej núdzi pre účely poskytnutia ochranného príspevku. Dňa 09.11.2021 žiadal a prijal od S. K. peňažnú čiastku 7 eur v hotovosti ako úplatok za to, že stanovil ďalšiu kontrolu

o ďalší mesiac pre účely predĺženia práceneschopnosti jej manžela A. K.. Tieto skutočnosti pre súd nepochybne vyplynuli z vykonaného dokazovania, a to najmä z výpovede svedkyne S. K., či už z hlavného pojednávania, ale aj z prípravného konania a ktoré boli objektivizované obrazovo-zvukovými záznamami z obidvoch kritických dní, ktoré záznamy boli postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku procesne vykonané pred súdom. Obžalovaný S.. S.. S. O. teda v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba žiadal a prijal úplatok.

Vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti (§ 131 ods. 1 Trestného zákona).

Úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok (§ 131 ods. 3 Trestného zákona).

Keďže poskytovanie zdravotnej starostlivosti na úrovni praktického lekára, akým bol obžalovaný, v riadnej ordinácii takéhoto lekára, predstavuje plnenie celospoločenských významných úloh, ktoré presahujú rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, jednoznačne možno vyvodiť záver, že obžalovaný S.. S.. S. O. prijal úplatky v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu. Úplatkami boli finančné prostriedky v sumách 10 eur a 7 eur, ktoré obžalovaný žiadal a prijal vo svojej ordinácii od svedkyne S. K. v dňoch 20.09.2021 a 09.11.2021. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd potom ustálil, že obžalovaný S.. S.. S. O. sa dopustil trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, a preto ho z tohto zločinu uznal za vinného. S poukazom na spôsob spáchania tohto trestného činu nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že sa ho obžalovaný dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, ktorý je pri hodnotení konania prísnejší.

Konanie obžalovaného S.. S.. S. O. v 1.) a 2.) bude rozsudku spája do jedného pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona objektívna a subjektívna súvislosť. Obžalovaný spáchal tieto skutky v čase od 20.09.2021 do 09.11.2021 (1.) a 2.) skutok), čo z hľadiska krátkeho časového úseku treba považovať za súvislosť v čase. Obžalovaný S.. S.. S. O. spáchal obidva skutky rovnakým spôsobom, keď ako praktický lekár pre dospelých vo svojej ordinácii na S. námestí XXX/XX v N. K. žiadal a prijal od S. K. 10 eur v hotovosti, resp. 7 eur v hotovosti v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, v danom prípade spočívajúcej vo vypísaní potvrdení o práceneschopnosti, resp. pre úrad práce. Predmetom útokov bolo vždy získanie peňazí a miestom spáchania jeho vyššie uvedená ordinácia. Zámerom obžalovaného S.. S.. S. O. bolo v obidvoch prípadoch získanie finančných prostriedkov nezákonným spôsobom. Tento zámer bol jednotiaci a spájal spolu objektívne a subjektívne súvislosti jeho konania do jedného pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

V rámci úvah o postihu obžalovaného mal súd na zreteli predovšetkým účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, teda potrebu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým výchovne pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti, najmä na ďalších možných páchatel'ov podobnej trestnej činnosti a zároveň ich odradiť od páchania trestných činov.

Druh trestu tu bol daný zo zákona, teda odňatie slobody podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona. Pri určení výmery trestu súd na základe § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa ods. 6 neuloží ako samostatný. Útok obžalovaného smeroval voči dôležitému zákonom chránenému záujmu, ktorým je záujem spoločnosti na riadnom, bezchybnom a zákonnom obstarávaní veci všeobecného záujmu, akým poskytovanie zdravotnej starostlivosti praktickým lekárom pre dospelých bezpochyby je. Pri hodnotení významu chráneného záujmu mal súd takisto na zreteli skutočnosť, že korupcia predstavuje stále závažný celospoločenský problém.

Ostatné kritériá určenia druhu trestu a jeho výmery vyplynuli konkrétne z vyššie uvedených skutkových zistení. Súd najmä u obžalovaného S.. S.. S. O. vzal do úvahy jeho snahu úplatkami sa obohatiť. Ďalej tu súd prihliadol na okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania pokračovacieho zločinu,

tiež na okolnosti, čo pôsobili na obžalovaného a na rôzne sprievodné okolnosti. Súd vzal do úvahy i druh a povahu konania obžalovaného a tiež použité prostriedky. Obžalovaný spáchal trestnú činnosť výraznejšou formou zavinenia - v priamom úmysle. Dôležitým kritériom určenia výmery trestu je následok trestnej činnosti. Ten v danom prípade spočíval v nezákonnom žiadaní a prijímaní úplatkov praktickým lekárom v súvislosti s obstarávaním zdravotnej starostlivosti, čo je neprípustné, teda korupciou za účelom získania vlastného prospechu v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

Obžalovaný S.. S.. S. O. bol v správe o povesti z mesta Spišské Podhradie zo dňa 30.03.2022 hodnotený tak, že nebol riešený v priestupkovom konaní obcou a zo strany občanov na neho neboli podané žiadne sťažnosti. Povahové vlastnosti a sklony im nie sú známe. Obžalovaný je ženatý (zv. 1 čl. 209). Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 20.09.2022 je zrejme, že za obdobie pred spáchaním skutkov bol jedenkrát postihnutý za priestupok, ktorého sa dopustil 16.04.2019 tým, že dňa 15.04.2019 v popoludňajších hodinách našiel pri chodníku na trávniku a lavičke pred železničnou stanicou v Trenčíne mobilný telefón značky Hyuawei Y5 2018, ktorý neodovzdal, prisvojil si ho a používal ho od dňa nájdenia do 24.04.2019, čím spôsobil D. S. škodu vo výške 50 eur. V rozkaznom konaní Okresného úradu Trenčín, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenia priestupkov Trenčín mu bola dňa 25.06.2019 uložená sankcia pokarhanie. Pre ozrejenie tu súd udáva aj vyjadrenie obžalovaného k tomuto potrestaniu, keď tento na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2023 sa k tomuto potrestaniu vyjadril tak, že ten telefón bol dotykový a obžalovaný mal len tlačidlový, preto zašiel do Telekomu v Prešove, aby mu ho otvorili a tam mu povedali, aby sa nestaral, že oni si ho nájdu, tak telefón obžalovaný odložil medzi svoje veci.

Obžalovaný S.. S.. S. O. doposiaľ nebol súdom potrestaný (zv. 1 čl. 206, zv. 2 čl. 264).

V úzkej súvislosti s týmito hodnoteniami a osobnými pomermi obžalovaného súd posudzoval možnosť jeho nápravy. Tu prihliadol najmä na jeho správy o povesti z miesta bydliska, na výpis z ústrednej evidencie priestupkov, ako aj na všetky skutočnosti, ktoré vyplývali o osobe obžalovaného z trestného spisu. V nadväznosti na to treba povedať, že v osobnostnej skladbe obžalovaného v podstate neboli zistené závažné negatívne známky, a preto bolo možné pripustiť záver, že prognóza nápravy a prevýchovy obžalovaného S.. S.. S. O. bude určite priaznivá, najmä ak sa na neho bude pôsobiť primeraným výchovným trestom. Vzhľadom na skladbu jeho osobnosti je primeraný výchovný trest odňatia slobody najúčinnnejším prostriedkom nápravy. U takých jedincov, ako je obžalovaný práve primeraný výchovný postih vytvorí účinné zábrany pred zopakovaním podobných deliktov a vezmú si z trestu dostatočné ponaučenie.

Ďalej súd zistil, že obžalovanému poľahčovalo, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona).

Obžalovanému S.. S.. S. O. nepriťažovala žiadna z okolností uvedených v § 37 Trestného zákona.

Za spáchanie zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 umožňuje Trestný zákon dospelému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na tri roky až osem rokov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona). Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Trestného zákona).

U obžalovaného S.. S.. S. O. vzhliadol súd jednu poľahčujúcu okolnosť a žiadnu priťažujúcu okolnosť, čo potom znamená, že u neho v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, čo ďalej znamená, že horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa znižuje o jednu tretinu, teda z ôsmich rokov na šesť rokov a štyri mesiace.

Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj súhrnne, pokiaľ mali význam pre výrok o treste a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanému i proti nemu, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk je trest odňatia slobody vymeraný obžalovanému S.. S.. S. O. na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, a síce tri roky (zo sadzby tri roky až šesť rokov a štyri mesiace), ukladaný podľa § 329 ods. 1, s poukazom na § 36 písm. j), a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bol súd názoru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žil a pracoval a na okolnosti prípadu. Preto podľa § 51 ods. 1, za podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložil a obžalovanému S.. S.. S. O. zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním

v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu ustanovil skúšobnú dobu v dolnej polovici sadzby, a síce na dva roky (zo sadzby jeden rok až päť rokov). Zároveň mu podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom inému výchovnému programu.

Takéto úvahy súdu majú oporu v dobrých, veľmi nádejných možnostiach nápravy obžalovaného, v predchádzajúcej beztrestnosti, ale zohľadňuje aj skutočnosť, že skutkov sa dopustil pokračovacím konaním.

Súd nevyhovel návrhu prokurátora v záverečnej reči na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby a zaradenie obžalovaného S.. S.. S. O. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia z dôvodov svojich úvah, ktoré vyššie rozviedol a na ktoré v tejto súvislosti poukazuje.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému S.. S.. S. O. uložil súd i peňažný trest vo výmere tristo eur (zo sadzby 160 eur až 331.930 eur), lebo spáchal úmyselný trestný čin, ktorým získal majetkový prospech. S poukazom na všetky vyššie uvedené hodnotenia o obžalovanom S.. S.. S. O. súd je názoru, že vymeraný peňažný trest u neho splní svoj účel. Súd pri tomto treste prihliadol aj na výšku majetkového prospechu, ktorý obžalovaný trestnou činnosťou získal (10 eur + 7 eur). Tento peňažný trest ako druhý trest uložil súd obžalovanému aj z dôvodu, že mu ukladal trest odňatia slobody bez jeho výkonu v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

V súlade so zákonom je i obligatórny výrok, ktorým súd podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona uložil obžalovanému S.. S.. S. O. náhradný trest odňatia slobody pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Súd bol názoru, že pri peňažnom treste vo výmere tristo eur na tento účel postačuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac (zo sadzby až na päť rokov) a nie šesť mesiacov, ako to navrhol v záverečnej reči prokurátor. Podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadne štátu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný S.. S.. S. O. spáchal zločin prijímania úplatku v súvislosti s plnením svojich pracovných povinností v postavení praktického lekára pre dospelých, mal súd za to, že obžalovanému pre splnenie účelu trestu je potrebné uložiť i trest zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Trestný zákon umožňuje uložiť tento druh trestu na jeden rok až desať rokov. Trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. V danom konkrétnom prípade súd uložil obžalovanému S.. S.. S. O. trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu lekárskeho povolania. Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj súhrnne, pokiaľ mali význam pre výrok o treste zákazu činnosti a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanému i proti nemu, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk je trest zákazu činnosti vymeraný obžalovanému S.. S.. S. O. v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a síce na dva roky (zo sadzby jeden rok až desať rokov) a nie na tri roky, ako to navrhol v záverečnej reči prokurátor.

v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba prijal a žiadal úplatok,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do pätnástich dní odo dňa oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, manželka a družka, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže rozsudok odvolaním napadnúť len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky